

Genljud mot ytterligare svar på skriften, Tankar om flickors ostadighet. =A...

Plantin, Esaias Zachariae,

1700-1829 81 A Br.

1476

1775

188

18

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

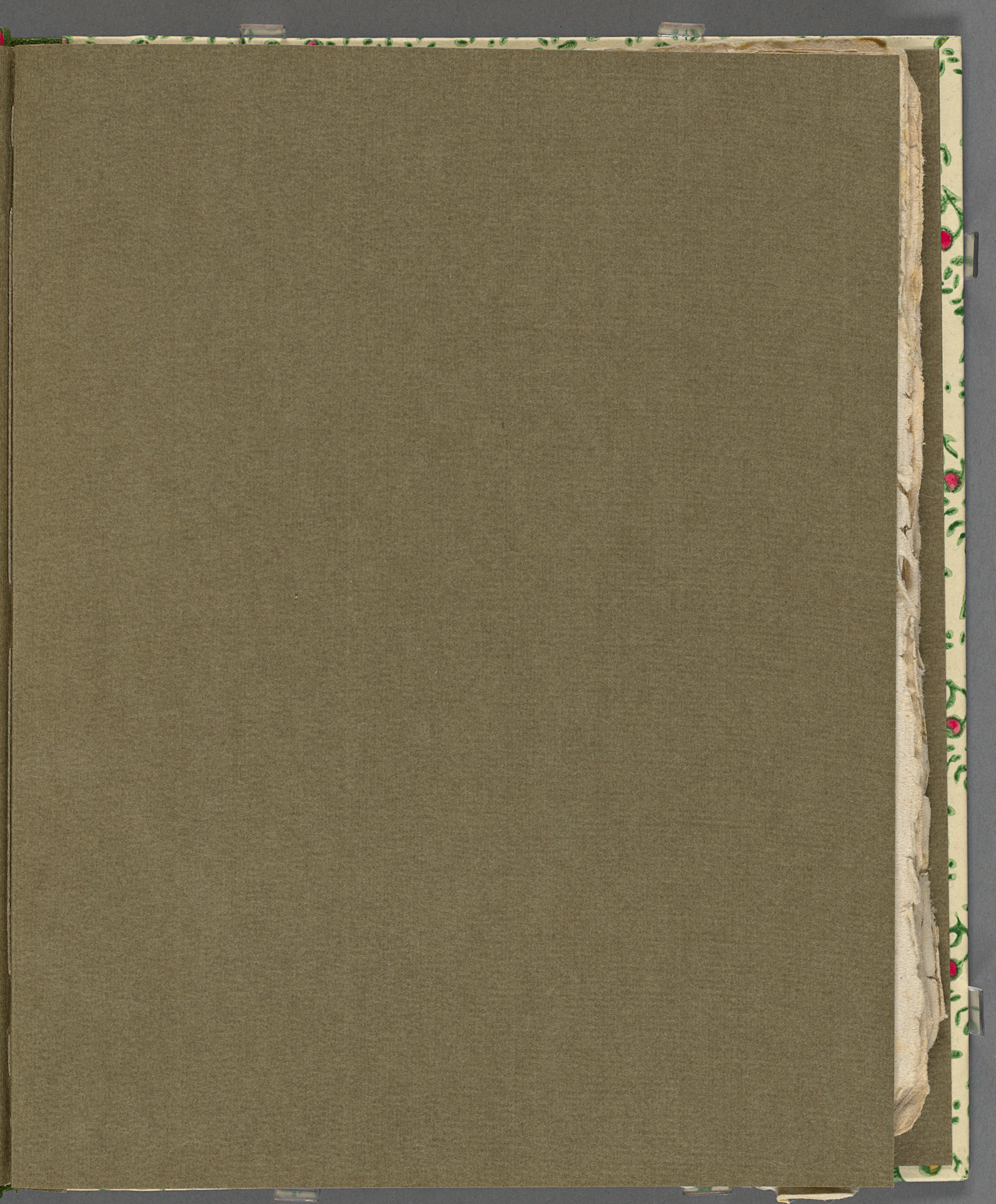
Vitt. Sv.

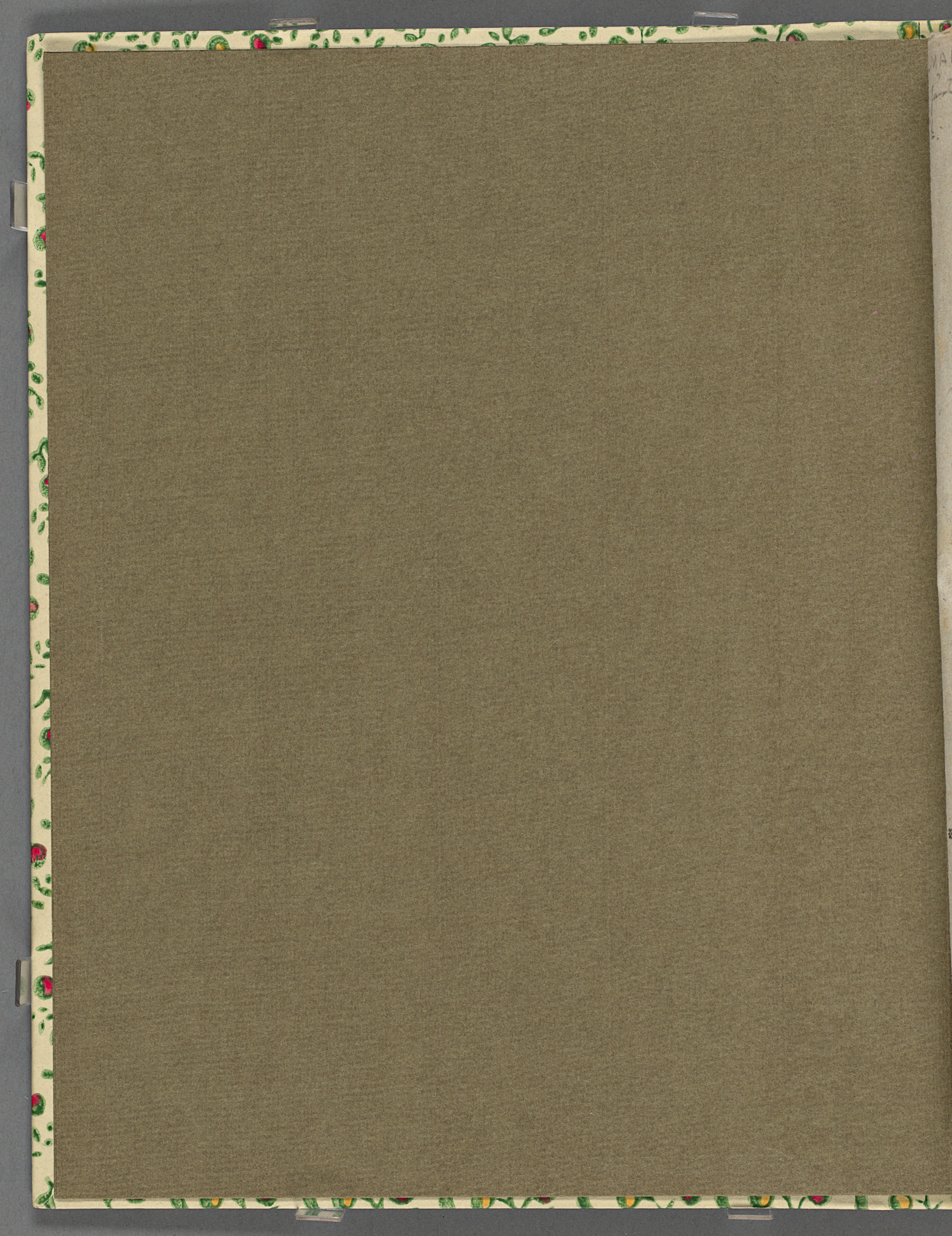
1700-1829

Ex. C

Med Ex. C samb. :

Bergdahl, C. Meditation emellan
ungkärilar och änklingar... 1758. Ex. C
Damons Förklaring... 1758. Ex. C
Sanningens Granskning... 1758. Ex. C
Fant, J. M., En flickas Försvar...
1758. Ex. C. var. b
Malmström, J., Några lustiga an-
märkninglar. 1758. Ex. C
Malmström, J., Flickors yttrande til
Venus, ... 1758. Ex. C
Malmström, J., Ungkarlars yttrande
för Astrild, ... 1758. Ex. C
Palmberg, E., Afmålning af en Petit-
maitre... 1758. Ex. C
Plantin, E., Genljud mot ytterligare
svar... u. å. Ex. C
Sibylla, Tankar om gässars ostadig-
het... 1759. Ex. C
.. Svar på... tankar om flickors ostadi-
het. 1758. Ex. C
Blindbockens Wälde öfwer Flickan, ...
1758. Ex. C

PLANTIN, E
Exc

[See. Sættel
Nitt Sv.]

GENLJUD
Mot
YTTERLIGARE SVAR
På
SKRIFTEN,
TANKAR
OM
FLICKORS
OSTADIGHET.

STOCKHOLM,
Tryckt hos PET. Jör. NYSTRÖM.

afven på
värld. post.

af ESAIAS JACH. PLANTIN

GENLUD
STADT
IN
SKRITTEN
TANNA

Imprimatur.
N. von OELREICH,

STOCKHOLM.
Bjortz hos Bst. Jor. NYSTRÖM

Tånck våna Skaldemô, som med en sålfam ifver
Et prof utaf Din nit för mina ögon ter,
Jag spådde det förut, at den för *Dygden* skrifver;
Nog skulle at Dit agg få känning mer och mer,
Att Sanning täckes Dig, at galla rör min fjåder,
At Skriften mörcker år, Du låger utan krus:
Wånd, Kåra, bladet om, tro, at i mörka våder
Den endast lånar danck, som lånar Dina ljus:
Ach! kände Du Dig sjelf, så torde Du få skåda
At mina Tanckars art de vore Din Moral;
Om Du hålt Sanning kår, min Sanning skulle råda;
Ej mer Dit flaveri för hågen blifva fal;
Men, som Du det ej gör, ho undrar at Du løper,
Som vissa fjåderfå uti onödigt vis:
Dig råder jag i tid, Du 'utaf Sanning köper
Alt hvad Dig lyser up til Hennes lof och pris.

Om någon synes stor uti sitt eget tycke,
Så är det Du, min Wån, i Dina klåders prål?
Med Dina söta Rim, som kommit nyls af trycke,
Så må Du ackta Dig Din fågring ej förgår.
Jag tror en hvar kan se, som vil ovåldug vara,
At Wett i tal och svar det pryder Nymphen båst;
Du silar myggor små, men vid Camelers skara
Man finner då och då, Din lyftnad vara Fåst.
Bort det, af Systrars Flock Du kunde rofad blifva,
När Du til Dit försvar så klenlig penna för;
Du må sjelf stå Ditt kast, vill Du mot Oskuld gifva
Ett trågit återrop utur Ditt Caffé-rör;
Dock at Du ej deraf må göra någon vana,
Så sök den tonen upp, Du bör på strången slå;
Det är det samma sagt, Du må Dig sjelf upmana,
Ifrån alt gyckleri til Dina sinnen gå.

Jag

Jag dömmar icke rätt, *Du* smak vid lappri binner,

Så fåger *Du* med flit och våmjes vid mit Tal;

Blott af okunnighet, *Du* ingalunda finner,

At om jag annat dömt, som *Du*, jag varit hal.

Du syns naturlig quick när *Du* i modet svingar,

Ja snygg och sedig nog uti *Dit* öfverflöd:

Hvad är nu åt *Du* mer den Sanning af mig tvingar,

At sådant alt det är en känning af *Din* nöd?

Ja tånck, Ombytlighet, min Sanning går sin kosa,

Hon tappert står emot alt flöseri och spel;

Du går *Din* kräftegång, kan vål en Sanning rosa,

Men ingalunda ta deraf en liten del:

Om *Du* ej flöste mer, än när *Du* hågen tänner

Uti nyfikenhet, och köper mina Rim;

Så skulle både *Du*, och alla modets vänner

Ej fastna med sitt skarn vid tidens usla lim.

Fast

Fästän på många vis man *Dig* vid handen leder
För bättre minne skul, til ljuset ur *Din* vrå:
Du sätter dock deri *Din* styrcka och *Din* heder
At följa det som vildt *Din* håg månd spela på
Du säger, bagattelle, at måttligheten sökes,
At vårda deras flit, som ofs til *Dygd* förmår;
Blott nya Tidevarf med nya seder ökes,
Så tror *Du*, at alt då i ständig fågring står.

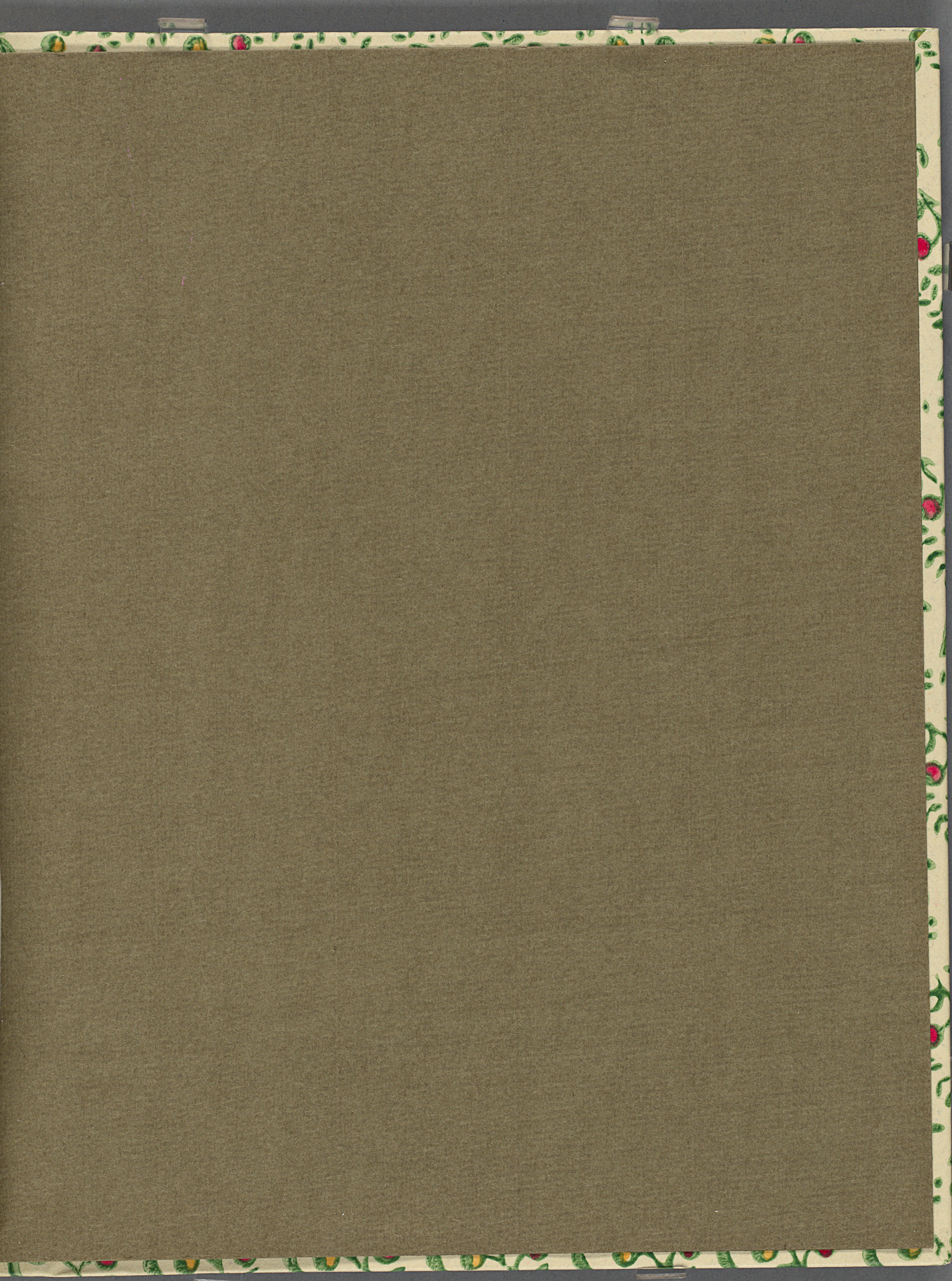
Märk *Damon* smickrar ej i versen näst den sista,
Hans Sol är lika ren, ehur *Du* blundat har;
I *Dygder* vara rik, det är ju en *Calista*,
Men det är bland *Ditt* *Kön* at vara ganska rar
Fru *Fröjas* döttrar små man kan ej gjerna tåla,
Som alle härmas plå til sinne kropp och klår;
Ehur' man bår sig åt at deras bilder måla,
Så taga de sig dock en yr och flygtig *Air*.

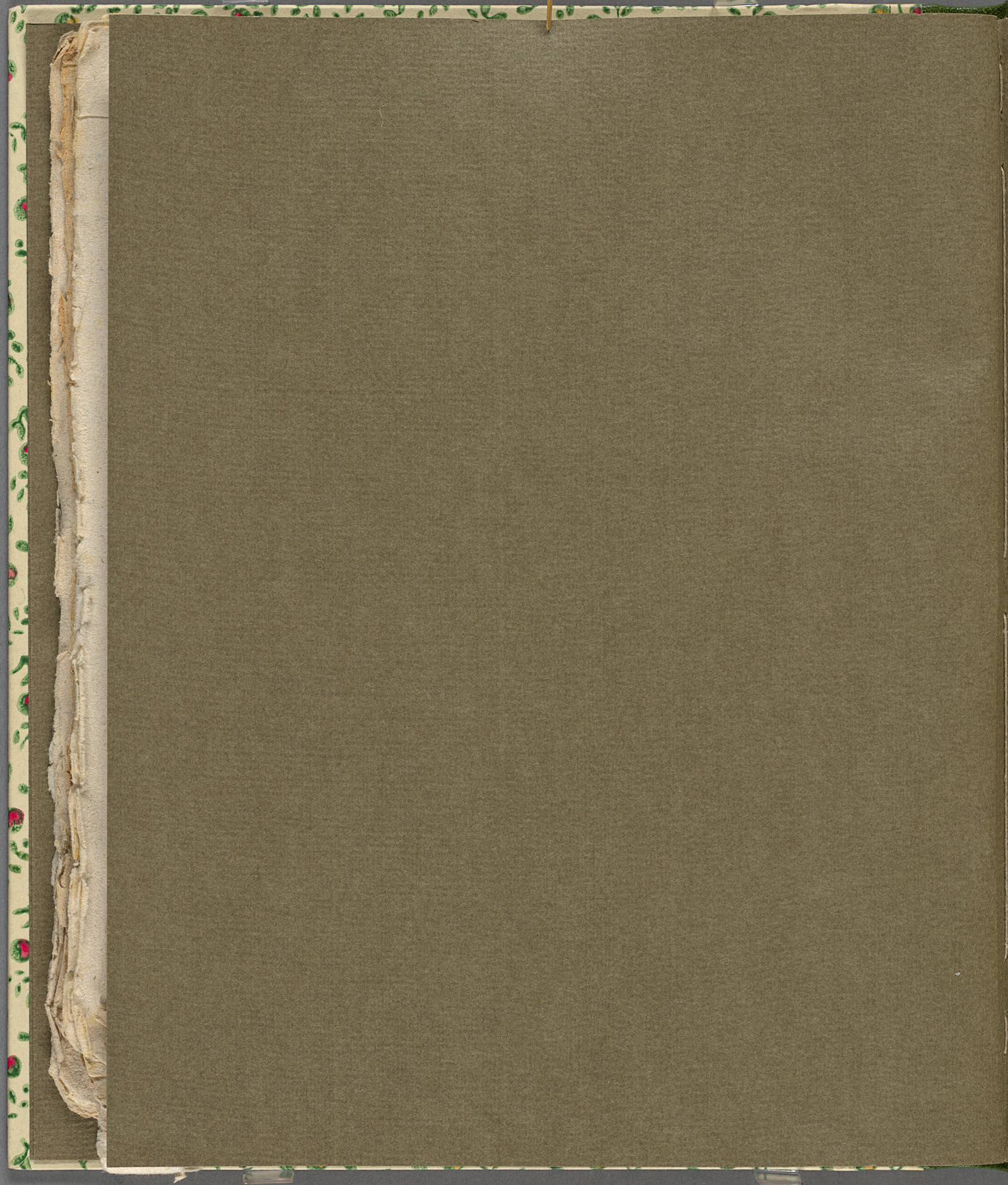
En irring gissar *Du* har flugit i min hjerna,
Den kom juft när jag såg på al *Din* phantafie ;
Ej under år at *Du* förutan någon stjerna
Har vågat Trycket ge en stympad poëfie.
Du lår en feber fått, och sen begynt at yra
Når Sannings strålan föll uppå *Dit* hårda bröst
Och uti sådant skick förglömt at harmen styra ;
Hvarpå för vind och våg *Du* sedan brutit löst.
Far bort då, Magra Ro! mig icke mer omaka
Med *Dina* ufla kram ifrån *Din* fatabur,
I vidrigt fall *Du* lår få misfnogd gå tillbaka,
Sen jag på billigt sätt har fölgdt min gamla tour.
Emedlertid vil jag *Dig* denna varning sända ;
Så ofta du blir sjuk, *Dig* up til minnes skrif,
En dosis af Moral, sitt sedan vid *Din* slända
Ock haf i Gud för alt dit största tidstördrif.

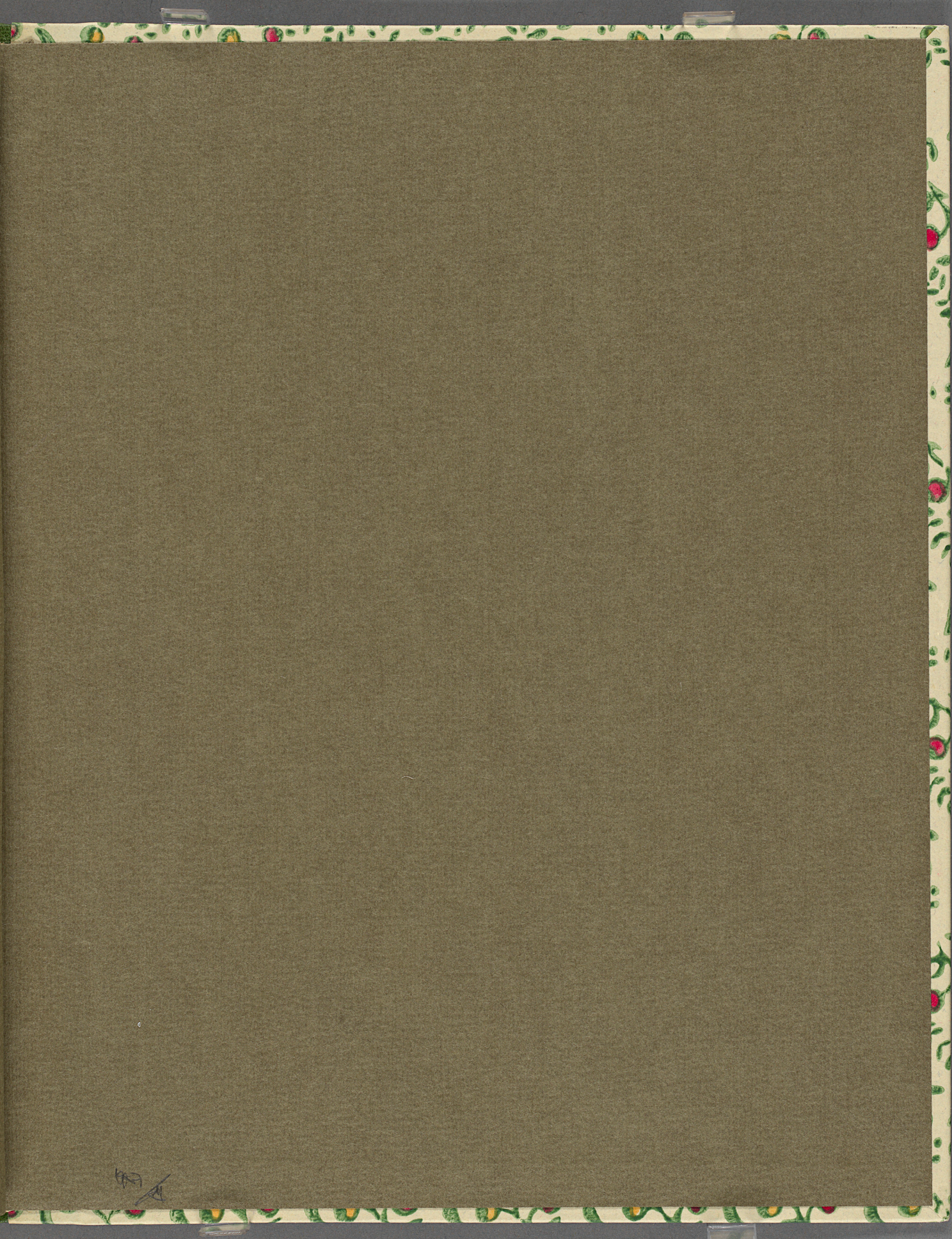

En äring gillar Du har älskat min älska
Den äring jag har älskat min älska
Ej under år och år Du älskar mig min älska
Har jag älskat Tivcket på en flyttad post
Du älskar mig min älska och jag älskar dig
När Sanningens älska föll upp på Drottningens
Och min älska fick följa mig min älska
Hvar på för sig och jag älskar dig min älska
Far bort du, Min älska följ mig älska
Med Din älska älska min älska
I älska fall Du är min älska
Sen jag på billigt min älska min älska
Finschertid vil jag älska min älska
Så ofta du blir älska min älska
En döds af Min älska min älska
Och på älska för min älska min älska

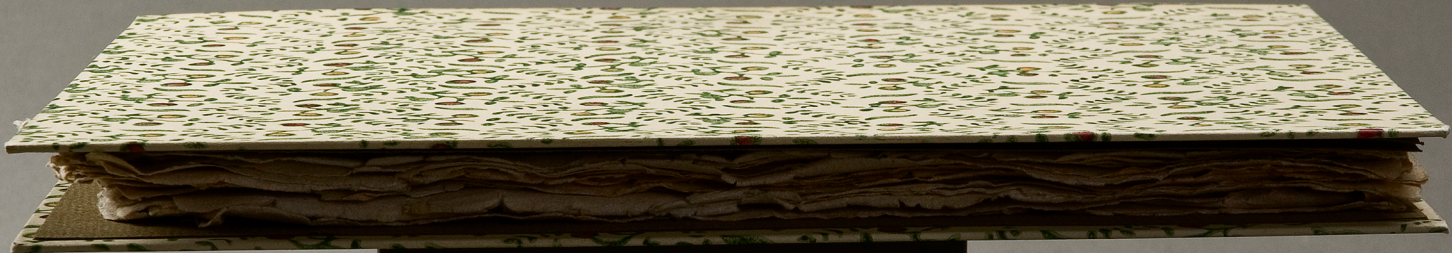

C
m
e
S

C.M. Bellman

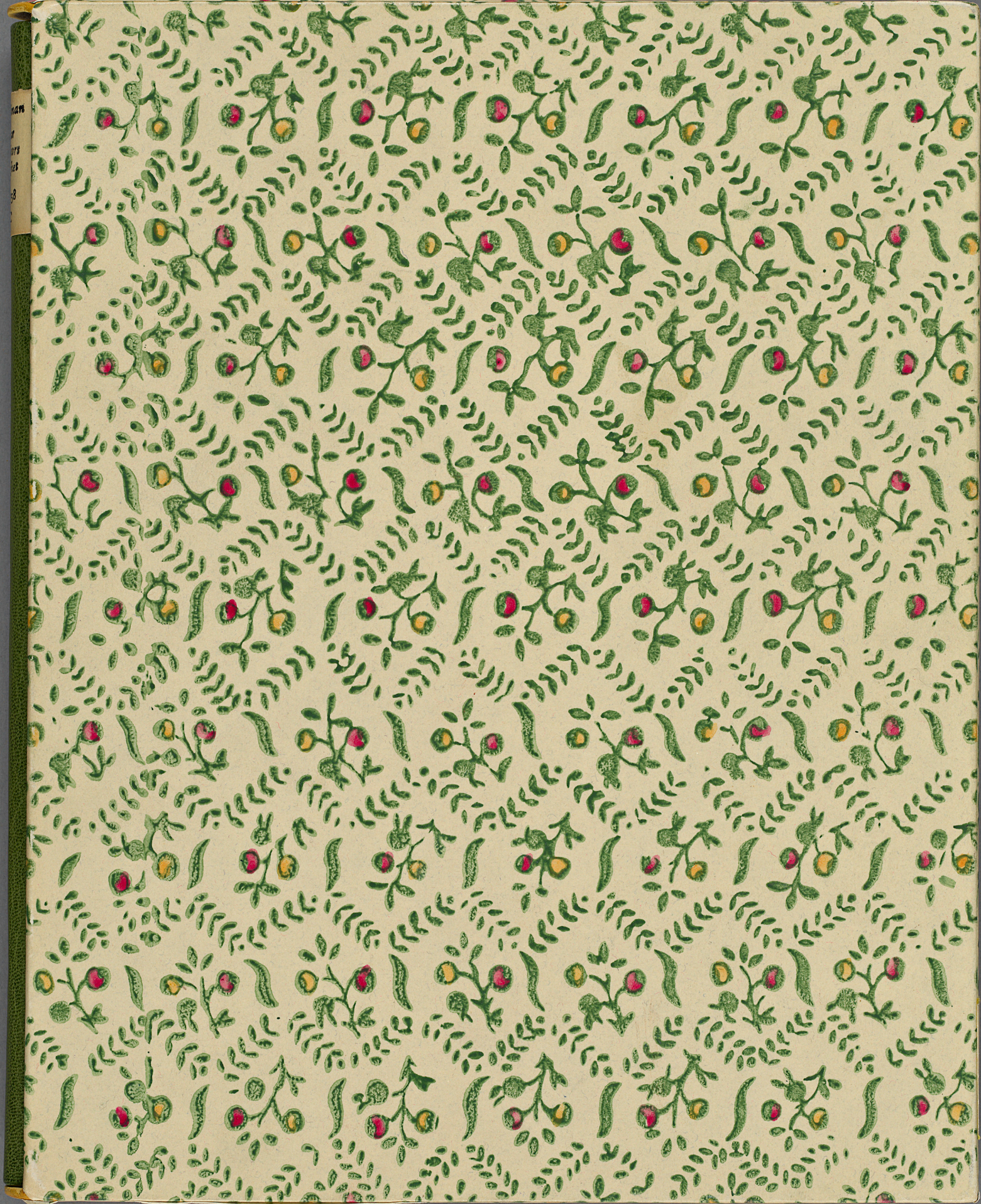
*Tänkar
om flickors
ostadighet*

Stk 1758

Ex C

Bettendorfer
Zusammenhänge
der Pflanzenwelt
1878
B. C.

14M
175
188
8